

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
като разгледа докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Административно наказателно дело № 20221110209050 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „*****“ ЕООД, ЕИК: ***** чрез адв. К., упълномощен процесуален представител, срещу наказателно постановление № 459/2021 от 11.04.2022 г., издадено от Д.С.Д. - директор на Териториална дирекция /ТД/ Митница София при Агенция „Митници“, в качеството на административнонаказващ орган, съгласно Заповед № ЗАМ-1084/32-246797 от 02.08.2021г. на директора на Агенция „Митници“, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 г. / на „*****“ ЕООД, ЕИК: ***** е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 7 752 лв. /седем хиляди седемстотин петдесет и два лева /, представляваща двойния размер на дължимия акциз за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение – 6000 /шест хиляди/ литра нефтопродукт, в което преобладават неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ - „газъл“ с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001 %, с код по КН 27102011, като предмет на нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС

В депозирана жалба се съдържат оплаквания във връзка с неправилност на атакуваното НП, немотивираност и незаконосъобразност. Сочи се, че нарушението не е доказано от обективна страна, доколкото не било описано, че на проверката е имало и служители на НАП, както и служители на МВР, а са представени документи, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, а неправилно е използван глаголът „намерили“ за въпросното количество акцизна стока, а тя е била в цистерна до колонката за зареждане на бензиностанцията. Сочи, че няма несъответствие между стоката в цистерната и представените документи, като не било ясно защо АНО счита, че е налице държане на акцизна стока без изискуемите документи. Оспорва се квалификацията на нарушението, която според адв. К. е неправилна и не е конкретизирано словесно какво е нарушението.

Намира нарушението за недоказано от субективна страна. Намира, че АНО няма компетентност да издава НП, намира за нарушение обстоятелството, че в АУАН са описани като свидетели митически служители. Сочи, че намерената акцизна стока в цистерната е за клиенти, които са я поръчали, но още не била доставена. Счита, че НП е административен акт и не е спазен принципът на съразмерност. Оспорва да е спазен редът за взимане на проби от течността в цистерната, доколкото приложима била наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол. Сочи, че неправилно е определен размерът на „глобата“, наложена на жалбоподателя. Намира, че Агенция Митници не следва да следи за качеството на горивата, а това е правомощие на ДАМНТ.

В съдебното заседание жалбоподателят е редовно призован, явява се управителят на санкционираното юридическо лице и адв. К.. Последният пледира за отмяна на атакуваното НП по посочените в жалбата аргументи, посочва, че няма проблем фактурата и боновете за горивото да са издадени в преходен ден и не се отразява на собствеността на стоката и изнетата стока била собственост на трето лице. Управителят С. пледира също за отмяна на НП, като посочва, че санкцията, която е наложена, се отразява на репутацията на дружеството, а то има много цистерни, на които може да натовари гориво и да го съхрани за няколко дни до получаването му от купувача, сочи, че няма как да закупи гориво без акциз или ДДС от Лукойл, а за всеки литър, който се зарежда на бензиностанцията, се издавал касов бон, а процесът по зареждане на цистерна можело да се накъсва заради пристигането на клиенти, които да зареждат на колонката. Позовава се на представена фактура и 2 служебни бона във връзка с доказване на начислен акциз. Сочи, че е платил сам лично фактурата за горивото, което не бил доставил на клиент.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от юрк. В., с пълномощно по делото. Последният пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на вмененото административно нарушение, в каквато насока изтъква конкретни аргументи. Отправено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок (НП е връчено на 09.05.2022г. видно от отбелязване върху НП, а жалбата е подадена на 23.05.2022г.), от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят „*****“ ЕООД, с ЕИК: ***** е със седалище и адрес на управление: гр. София, район, представлявано и управлявано е от К. имало за предмет на дейност търговия с горива, като дружеството оперирало бензиностанция в с. Лозен, Столична община, област София- град, ул.

На 01.09.2021 г., в Координационен център на Териториална дирекция /ТД/ Митница София, бил подаден сигнал от служители на СДВР, за съдействие, въз основа на който,

митнически служители на отдел МРР при ТД Митница София, в състав: инсп. К. К. и старши инсп. В. (свидетели по настоящето дело), посетили на място бензиностанция, находяща се на адрес: с. Лозен, Столична община, област София- град, ул., стопанисвана от ***** ЕООД.

На горепосочената бензиностанция, до надземен резервоар за съхранение на дизелово гориво, бил установен паркиран товарен автомобил - автоцистерна с ДКН СА **** ХМ, собственост на „*****“ ЕООД. В присъствието на управителя на дружеството - К. С., била извършена проверка на горепосочената автоцистерна, в хода на която се установило, че в същата се съдържа течност с мирис на петролен продукт. По данни на К. С., откритата при проверката течност представлява дизелово гориво в количество от 6000 л. /шест хиляди/ литра.

За установяване произхода на стоката и във връзка с удостоверяване на плащането, начисляването или обезпечаването на акциза К. С., в качеството си на представляващ ***** ЕООД, предоставил документи, както следва:

1 /един/ брой фактура с № 2000003345/31.08.2021г., с издател ***** ЕООД и получател „*****“ ЕООД

1 /един/ брой дубликат на касов бон с № 00772420020/31.08.2021 г. за клиент ***** ЕООД;

1 /един/ брой дубликат на касов бон с № 00773380067/31.08.2021г. за клиент ***** ЕООД.

Документите обаче касаели вече извършени доставки на гориво преди датата на проверката и не се отнасяло за намереното дизелово гориво в процесната автоцистерна.

Посредством служебен уред - денситометър, марка „Anton Paar“, модел „DMA35N“, сериен номер 80490050, собственост на Агенция „Митници“, била измерена плътността на течността, открита в горепосочената автоцистерна, като на дисплея била отчетена стойност 0.830 g/cm³.

Поради възникнали съмнения в проверяващия екип, относно относимостта на предоставените документи към откритото количество, от същото с Протокол за вземане на проба № 357/01.09.2021г. по описа на ТД Митница София, била взета проба за лабораторен анализ. Пробата била взета в присъствието на управителя на дружеството, собственик на цистерната, който разписал протокола без възражения и получил, видно от протокола за вземане на проба метален контейнер от 1 литър, съобразно изискванията за вземане на проби. Всички проби били запечатани с пломби, подробно описани в протокола за вземане на проба, подписан без възражения от управителя.

С цел установяване на точното количество течност, същата била преточена посредством фабрична помпа на автоцистерна, брояч и разходомер, одобрен тип от БИМ, с поставен стикер № 00207, валиден до 03.2023г., в автоцистерна с ДК № СО **** СК, собственост на ***** ООД., като на електронния дисплей на уреда е отчетено количество от 6 000 л. /шест хиляди литра/. Течността е транспортирана до склад за съхранение на светли горива, находящ се в гр. Нови Искър, ул. ***** където била преточена в 6 /шест/ броя пластмасови съда, тип „куб“, всеки с вместимост от 1000 /хиляда/ литра, като същите били номерирани с номера от 1 до 6. С цел обезпечаване на течността, на горепосочените съдове са поставени митнически пломби, както следва:

Съд № 1 - капак, митническа пломба № 0085807, кран - митническа пломба № 0085821;

Съд № 2 - капак, митническа пломба № 0085896, кран - митническа пломба № 0085812;

Съд № 3 - капак, митническа пломба № 0085893, кран - митническа пломба № 0085884;

Съд № 4 - капак, митническа пломба № 0085863, кран - митническа пломба № 0085874;

Съд № 5 - капак, митническа пломба № 0085837, кран - митническа пломба № 0085822;

Съд № 6 - капак, митническа пломба № 0085865, кран № 0085886;

В Обяснение от дата 01.09.2021 г., К. С., заявил, че откритата при проверката течност в автоцистерна с ДК СА **** НМ, е дизелово гориво тип Б6, натоварено от бензиностанцията за клиент. Горивото било все още в камиона и не е доставено, защото клиентът не бил готов да го приеме.

За извършената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка 21BG5800A038598/01.09.2021г. по описа на ТД Митница София, а с Опис на иззетите акцизни стоки, който представлява неразделна част от Протокол за извършена проверка 21BG5800A038598/01.09.2021 г. по описа на ТД Митница София, откритата 6000 л. /шест хиляди литра/, течност с мирис на дизелово гориво е иззета.

С Приемо-предавателен протокол № 32/02.09.2021г., гореописаната течност била предадена на съхранение в склад за съхранение на отнети и изоставени в полза на държавата стоки, предоставен от „ГИД ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, гр. Нови Искър.

Със Заявка за анализ/експертиза Рег. № 32-280810/02.09.2021г. по описа на ТД Митница София, горепосочената проба по Протокол за вземане на проба № 357/01.09.2021 г. по описа на ТД Митница София, била изпратена за анализ в Централна митническа лаборатория при Централно митническо управление на Агенция „Митници“.

До приключване на проверката други документи, освен гореописаните, които да удостоверяват начисляването, обезпечаването и плащането на дължимия акциз, не са представени на проверяващите служители.

На 30.09.2021г., в деловодната система на Агенция „Митници“, била получена Митническа лабораторна експертиза /МЛЕ/ № 10 02.09.2021 /30.09.2021 г. по описа на Централна митническа лаборатория /ЦМЛ/ при Централно митническо управление /ЦМУ/ на Агенция „Митници“.

Съгласно заключението на МЛЕ, качествения химичен състав на продукта е характерен за нефтени масла с преобладаващо съдържание на неароматните спрямо ароматните съставки. В продукта било установено съдържание на моноалкилни естери на мастни киселини в количество 6.8 об. %. Дестилационните характеристики показват, че изпитана проба отговаря на изискванията за „тежки масла“ - „газъл“, съгласно Допълнителни забележки, т. 2, букви „г“ и „д“ на глава 27 на Комбинираната номенклатура /КН/. Продуктът е с тегловно съдържание на сярна 6.1 mg/kg (0.00061 тегл.%). Изследваната проба не съдържа маркиращи вещества.

Въз основа на получените резултати, експертната оценка и в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН, изпитаната проба представлява нефтопродукт - нефтено масло, с преобладаващи неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „газъл“, с тегловно съдържание на сярна, непревишаващо 0.001%.

Съгласно становище от Дирекция „Митническа дейност и методология“ към ЦМУ, АИС № 32-309877/30.09.2021 г., относно тарифното класиране по МЛЕ №10_02.09.2021/30.09.2021г. е предоставено следното тарифното класиране на стоката по цитираната МЛЕ в Комбинираната номенклатура (КН) на ЕС:

Въз основа на МЛЕ стоката, съответстваща на анализираната проба, е нефтено масло по смисъла на забележка 2 към глава 27 от КН, в което неароматните съставки (парафино - нафтови въглеводороди), преобладават тегловно спрямо ароматните. Същата представлява „тежко масло“ - „газъл“, по смисъла на допълнителна забележка 2, букви г) и д) към глава 27 на КН. Установено е наличие на биодизел по смисъла на забележка 5 към подпозициите на глава 27 от КН - моноалкилови естери на мастни киселини, над 0.5 % обемни. Тегловното съдържание на сярна непревишава 0.001.

На основание Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележка 5 към подпозициите на глава 27 на КН, допълнителна забележка 2 букви г), д) и ж) към глава 27 на

КН и текста на подпозиция 271020 на КН „Нефтени масла или масла от битуминозни минерали (различни от суровите) и неупоменати, нито включени другаде препарати, съдържащи тегловно 70 % или повече нефтени масла или масла от битуминозни минерали, които масла са основен компонент на тези препарати, съдържащи биодизел, различни от отпадъчните масла“, класирането на стоката по МЛЕ, с описаните по-горе характеристики и състав, се извършва в код по 27102011 на КН.

На 08.11.2021г. бил проведен телефонен разговор от митнически служител с К. С. - представляващ ***** ЕООД, в който управителят на дружеството е поканен да се яви на дата 12.11.2021г. в сградата на ТД Митница София, за снемане на допълнителни обяснения и съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Лицето се явило на указаната дата.

На 12.11.2021 г., при условията на чл. 40 от ЗАНН, бил съставен АУАН № 505 по описа на ТД Митница София срещу ***** ЕООД, ЕИК: *****, за нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС. Актът бил връчен в деня на съставянето му лично на К. С. - представляващ ***** ЕООД. В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е постъпило възражение срещу акта.

Съгласно Служебна бележка рег. № 32-370774/19.11.2021 г., издадена от отдел „Акцизна дейност“ при ТД Митница София, размерът на дължимия акциз за стоките, предмет на нарушение по АУАН № 505 от 12.11.2021 г., бил 3 876 лв. (три хиляди осемстотин седемдесет и шест лева).

Във основа на така съставения АУАН и при пълна идентичност на фактическата обстановка и правна квалификация, било издадено и атакуваното срещу наказателно постановление № 459/2021 от 11.04.2022 г., от Д.С.Д. - директор на Териториална дирекция /ТД/ Митница София при Агенция „Митници“, в качеството на административнонаказващ орган, съгласно Заповед № ЗАМ-1084/32-246797 от 02.08.2021г. на директора на Агенция „Митници“, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 г. / на „*****“ ЕООД, ЕИК: ***** е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 7 752 лв. /седем хиляди седемстотин петдесет и два лева /, представляваща двойния размер на дължимия акциз за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение – 6000 /шест хиляди/ литра нефтопродукт, в което преобладават неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ - „газбол“ с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001 %, с код по КН 27102011, като предмет на нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС.

Така възприетата от съда фактическа постановка се устави на базата на събраните по делото гласни доказателствени средства и писмени доказателства, а именно: АУАН № 505 от 12.11.2021 г. по описа на ТД Митница София, 1 /един/ брой фактура с № 2000003345/31.08.2021г., с издател ***** ЕООД и получател „*****“ ЕООД, 1 /един/ брой дубликат на касов бон с № 00772420020/31.08.2021г. за клиент ***** ЕООД, 1 /един/ брой дубликат на касов бон с № 00773380067/31.08.2021 г. за клиент ***** ЕООД, Протокол за вземане на проба № 357/01.09.2021 г. по описа на ТД Митница София, Обяснение от дата 01.09.2021 г., на К. С., Протокол за извършена проверка 21BG5800A038598/01.09.2021г. по описа на ТД Митница София, Опис на иззетите акцизни стоки, който представлява неразделна част от Протокол за извършена проверка 21BG5800A038598/01.09.2021г. по описа на ТД Митница София, Приемо-

предавателен протокол № 32/02.09.2021г., Заявка за анализ/експертиза Рег. № 32-280810/02.09.2021г. по описа на ТД Митница София, Митническа лабораторна експертиза /МЛЕ/ № 10 02.09.2021/30.09.2021г. по описа на Централна митническа лаборатория /ЦМЛ/ при Централно митническо управление /ЦМУ/ на Агенция „Митници“, Становище от Дирекция „Митническа дейност и методология“ към ЦМУ, АИС № 32-309877/30.09.2021г., относно тарифното класиране, Служебна бележка рег. № 32-370774/09.11.2021г., издадена от отдел „Акцизна дейност“ при ТД Митница София, както и от показанията на разпитаните свидетелите в съдебната фаза на производството: С.а, Д., П., Р., К., Д. и М..

В основата на своите фактически изводи съдът постави показанията на свидетелите С.а – служител на НАП, участвал в съвместната проверка, свидетелят П. – служител на СДВР, също част от проверяващия екип и показанията на митническите служители – К. (актосъставител) и Р.. Съдът намира показанията им за логични, житейски издържани, хармонични и еднопосочни. Същите кореспондират и с останалия доказателствен материал, не се установиха доказателствени източници, които да им противоречат, поради което съдът им се довери при изграждане на фактическите си изводи. От показанията на тези свидетели се установява каква проверка е извършена, къде, на какъв обект, както и констатациите на всеки един от свидетелите съобразно правомощията им, произтичащи от длъжността, която заемат, респективно нормативните актове, които прилагат.

Действително служителите на НАП и тези на СДВР не са установили нарушения, но противно на твърдението на защитата, съдът не може да приеме, че това обстоятелство изключва нарушение на нормативната уредба, касаеща акцизните стоки и условията, на които следва да отговаря тяхното държане. Независимо, че органите на НАП и СДВР не са установили нарушения, това по никакъв начин не изключва жалбоподателят да е нарушил ЗАДС, като компетентност да констатира нарушения на този нормативен акт имат единствено митническите служители, което те са и установили. В този смисъл не се споделят то съда и възраженията във връзка с неописването в АУАН и НП на извършените други проверки от други органи, което е неотносимо към настоящето производство. В случая дори в НП са посочени органите, извършили съвместна проверка, противно на посоченото в жалбата, като това обстоятелство е без правно значение за настоящето производство, доколкото жалбоподателят не е санкциониран за нарушение от органите на НАП или СДВР. Видно от показанията на тези четирима свидетели, проверката е извършена надлежно, съставени са необходимите документи, изискуеми от ЗАДС и нормативните актове по прилагането им, а АУАН е съставен в присъствието на свидетели по чл.40, ал.3 от ЗАНН, като също не се констатира нарушение на процедурата по съставяне на АУАН, противно на посоченото в жалбата.

Процедурата по съставяне на АУАН е спазена, като необходимият брой свидетели е присъствал на съставянето на АУАН и тяхното качество е надлежно упоменато в този документ. Видно от показанията на С. и П., митническите органи са констатирали държане на стока, за която са предполагали че е акцизна и е било необходимо да е придружена от документите по чл.126, ал.1 от ЗАДС, което подкрепя тезата на АНО, че нарушение е извършено, респективно доказва и неговото авторство. Дори и свидетелите, служители на НАП и СДВР, да не са констатирали нарушение в собствените си ресори, същите са присъствали на установяването на нарушението по ЗАДС, за което е санкционирано дружеството. В тази връзка свидетелката С.а е категорична, че е преточвана от митническите органи течност от една цистерна в друга, като се е целяло установяване на нейното количество и вид, респективно са представени наличните по делото 1 брой фактура и 2 служебни бона за удостоверяване на плащане на акциза. Тази свидетелка е и запозната с количеството течност, което е установено, което подкрепя и достоверността на съставените във връзка с проверката от митническите органи протоколи и други книжа. Сходни са и показанията на свидетеля П., служител на СДВР, който също е присъствал на преточването на течността, дава сведения за това къде се е намирала течността, нейното количество и

действията на митническите органи, които съответстват на описаното в изготвения от последните протокол за проверка. Същият е очевиден и на представянето на процесните приложения по делото документи, касаещи според жалбоподателя акциза на стоката.

От своя страна К. и Р. възстановиха точен и ясен спомен за извършената проверка, като действията им по нейното осъществяване отговарят на посоченото в изготвения протокол за проверка. От показанията и на двамата свидетели се установява точно какви действия са извършени как и по какъв ред са взети пробите, къде се е намирала цистерната, а именно на бензиностанцията до наземен резервоар, което е описано впрочем и надлежно в НП, противно на посоченото в жалбата. От показанията на К. се установяват и обстоятелствата във връзка със съставяне на АУАН.

За проверка на тезата на жалбоподателя, че представените 1 брой фактура и 2 служебни бона удостоверяват начисляване и плащане на акциз върху процесната акцизна стока, бяха разпитани свидетелите Д., Д. и М., управители на дружествата, на които са издадени процесните документи. Съдът кредитира изцяло показанията им, които са логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и изясняват в пълнота спорния момент по делото, а именно дали действително горивото в цистерната, установено в хода на проверката, е било предназначено за тях и дали документите, които са представени, удостоверяват плащането и начисляването на акциза. В случая от показанията им се опровергава напълно тезата, застъпена в жалбата и входа на пледоариите, че трите данъчни документа касаят установеното и иззето гориво. Видно от показанията и на тримата свидетели, редовни контрагенти на жалбоподателя, същите винаги получават горивото и след това им се издават необходимите данъчни документи били те фактури или служебни – на дата следваща фактическата доставка на поръчаното дизелово гориво. Фискални бонове. И тримата свидетели са категорични, че е невъзможно да бъде издаден документа преди фактически и реално те да са получили горивото, което са поръчали, което категорично оборва твърдението, че цистерната с 6000 литра дизелово гориво е била предназначена за доставка до техни превозния средства.

Така свидетелят Д. категорично и неколkokратно заяви, че поръчва по телефон гориво, същото му се доставя, зареждат се камионите му и едва след това се издават документи, доколкото няма как да се предвиди колко точно гориво ще му бъде необходимо. Плащането същият извършва до няколко дни или месец от реалната доставка. Категоричен е свидетелят, че не се издава фактура преди доставката, както и никога не е отказал или забавял доставка, което е в противоречие с обясненията на управителя на санкционираното дружество, дадени писмено към датата на проверката, че клиентите му отказвали да приемат все още доставката и затова горивото се намира в процесната цистерна. Свидателят също съобщава, че никога не е получавал фактура преди реалната доставка, което оборва тезата, че тази част от горивото в цистерната е било предназначено за него и реално фактура с № 2000003345/31.08.2021г., с издател ***** ЕООД и получател „***** ЕООД касае гориво в цистерна, все още намираща се на бензиностанцията на жалбоподателя, което гориво е установено на следващия ден- 01.09.2021г и ден след датата на фактуриране . Необяснимо е при така установени трайни договорни отношения между двете дружества как горивото не е доставено, платено и прието, а фактура е издадена ден преди проверката, а в нея е записано, че доставката е извършена в деня на фактуриране. В този смисъл съдът не приема тезата, че именно тази фактура е документ, отнасящ се за горивото, установено в цистерната.

Същото се отнася и за служебните бонове, издадени на дружествата, представлявани от свидетелката Д. и свидетелката М., на които са издадени 1 /един/ брой дубликат на касов бон с № 00772420020/31.08.2021 г. за клиент ***** ЕООД; 1 /един/ брой дубликат на касов бон с № 00773380067/31.08.2021г. за клиент ***** ЕООД. И двете свидетелски са наясно с дейността на представляваните от тях дружества, които са в трайни

търговски отношения с жалбоподателя. От показанията им категорично се установява, че и двете дружества зареждат камиони или директно на бензиностанцията, без горивото да се товари в цистерни като процесната, а по изключение им се доставя гориво, но и в двата случая данъчни и акцизни документи се издават след фактическото получаване на стоката, в случая гориво, и никога преди това. Така свидетелката Д. е категорична, че горивото се зарежда фактически винаги преди плащането и преди получаването на документи, като свидетелката не е запозната и да има случай да не са получили гориво, както се твърди в обясненията на управителя пред митническите органи. Служебните бонове според Д. е възможно да се издават или веднага при зараждане на камионите на дружеството, или в края на месеца, в който е зареждано, но никога преди това, както твърди жалбоподателят. При предявяване на служебния бон на Д., същата категорично заявява, че той касае гори, което е било поучено към 31.08.2021г. и горивото фактически е доставено, след като има издаден бон, което оборва тезата, че горивото, описано в този бон, е това, което ден по-късно е намерено в цистерна на жалбоподателя. Същото се отнася и за показанията на свидетелката М., която също дава сходни сведения, че синът □ зарежда автомобилите си на бензиностанцията на жалбоподателя, но никога документи не се издават преди получаване на стоката, противно на твърдението на жалбоподателя. При предявяване на служебния бон свидетелката е категорична, че същият е издаден след зареждането на камиона, което прави недостоверна тезата, че горивото, предназначено за нейното дружество, се е намирало в цистерната ден след издаването на бона.

От така анализирания показания съдът с категоричност установи, че представените 2 броя служебни бонове и 1 брой фактура не касаят горивото, установено в цистерната, доколкото те се отнасят за вече фактически приключили доставки, издадени са тези документи ден по-рано и касаят друго гориво, а не това установено в цистерната, респективно тези документи не установяват начисляване, респективно плащане на акциз за установената акцизна стока от 6000 литра.

От митническата експертиза се установява несъмнено видът на течността, а именно вещество с характерен за нефтени масла с преобладаващо съдържание на неароматните спрямо ароматните съставки. В продукта било установено съдържание на моноалкилни естери на мастни киселини в количество 6.8 об. %. Дестилационните характеристики показват, че изпитана проба отговаря на изискванията за „тежки масла“ - „газъл“, съгласно Допълнителни забележки, т. 2, букви „г“ и „д“ на глава 27 на Комбинираната номенклатура /КН/. Продуктът е с тегловно съдържание на сяра 6.1 mg/kg (0.00061 тегл.%). Изследваната проба не съдържа маркиращи вещества. Спор относно видът на течността по делото липсва, доколкото и жалбоподателят чрез своя процесуален представител – управителят, съобщава, че течността е именно дизелово гориво, което съответства на установеното от експертизата.

Противно на изложеното в жалбата, съдът намира, че пробите от цистерната са взети надлежно. Съдът не може да се съгласи със становището, че пробите следва да бъдат взети по реда на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол. Този подзаконов нормативен акт урежда техническите изисквания, нормите за съдържание на олово, сяра и други вредни за околната среда вещества (замърсители), наричани общо изисквания за качество, на които трябва да съответстват течните горива, произведени, внесени за потребление, транспортирани, разпространявани, съхранявани и/или използвани в Република България; оценяването и удостоверяването на съответствието на течните горива с изискванията за качество; условията, редът и начинът за контрол на качеството на течните горива след тяхното производство, при внос - след освобождаване от митнически контрол, при разпространението и/или съхранението им, включително на бензиностанции и в резервоари на горивни инсталации – чл.1 от наредбата. Същата, видно то §1 на ПЗР се издава на основание чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух. Съгласно чл.14 от

Наредбата, контролът се осъществява от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Очевидно е, че настоящият казус, касаещ процесното гориво не като качество, а като акцизна стока, не се урежда от неправилно посочения в жалбата подзаконов нормативен акт. В случая пробите следва да се вземат, съхраняват и изследват съобразно НАРЕДБА № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки, като процедурите за това са спазени, видно от свидетелските показания и изготвения протокол а взимане на проби. Съгласно чл.1 от наредбата с тази наредба се определя редът за вземане на проби от стоки за извършване на лабораторни анализи за целите на контрола върху акцизните стоки. Доколкото вземането на проби за целите на контрола върху акцизните стоки е извършено от митническите органи в присъствието на лицето – чл.5 и чл.6 от наредбата, а чл.10 от тази наредба определя и какви проби се взимат, като видно от протокола всички изисквания са спазени. Броят проби отговаря на предписаното в наредбата, видът на съдовете, тяхната вместимост и материал отговарят на посоченото в тази разпоредба. Протоколът е подписан от управителя на дружеството, изрично е посочено, че няма възражения по взимането на пробите, поради което съдът намира и това възражение за неоснователно.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя във връзка с тарифното класиране. Видно от кредитираната от съда митническа експертиза, която е мотивирана и отговаря на поставените задачи, стоката, съответстваща на анализираната проба, е нефтено масло по смисъла на забележка 2 към глава 27 от КН, в което неароматните съставки (парафино - нафтови въглеводороди), преобладават тегловно спрямо ароматните. Същата представлява „тежко масло” - „газъл”, по смисъла на допълнителна забележка 2, букви г) и д) към глава 27 на КН. Установено е наличие на биодизел по смисъла на забележка 5 към подпозициите на глава 27 от КН - моноалкилови естери на мастни киселини, над 0.5 % обемни. Тегловното съдържание на сяра непревишава 0.001. На основание Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележка 5 към подпозициите на глава 27 на КН, допълнителна забележка 2 букви г), д) и ж) към глава 27 на КН и текста на подпозиция 271020 на КН „Нефтени масла или масла от битуминозни минерали (различни от суровите) и неупоменати, нито включени другаде препарати, съдържащи тегловно 70 % или повече нефтени масла или масла от битуминозни минерали, които масла са основен компонент на тези препарати, съдържащи биодизел, различни от отпадъчните масла“, класирането на стоката по МЛЕ, с описаните по-горе характеристики и състав, се извършва в код по 27102011 на КН. В тази връзка съдът намира това възражение за неоснователно.

Неоснователно е и възражението във връзка с начина на определяне на дължимия акциз. Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 6 от ЗАДС данъчната основа за облагане с акциз е, както следва: за бензина, газьола, керосина, както и смазочните препарати и препаратите за омасляване с код по КН 3403 и продуктите с код по КН 3814 - количеството литри, приведени към сравнителна температура 15 °С. На основание чл. 32, ал. 1, т.3 и чл. 33, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.35, ал.1 от ЗАДС се определя и акцизната ставка, която е 646 лева за 1000 литра. При установени 6000 литра гориво, правилно съдът констатира, че е определен дължимият акциз в размер на 3876 лева. Респективно двойният размер на дължимия акциз е именно 7752 лева, като тук е мястото да се посочи, че размерът на имуществената санкция, определена неправилно в жалбата като „глоба“ е изчислен правилно.

Неоснователно и неотнормено към предмета на делото е твърдението в пледоарията на управителя на санкционираното дружество, че бил платил горивото, необходимо за дружеството на свидетеля Д.. Първо следва да се посочи, че не е установено по делото процесното гориво да е било предназначено за него, респективно представената фактура не се е отнасяла за това гориво. Видно от представеното платежно нареждане, не става ясно кой е наредителя, това поле в документа не е попълнено, очевидно е платено от неустановено лице и то в брой, като само е посочена фактурата. Не се изключва възможността дори

плащането да е извършено именно от получателя на стоката. Впрочем плащането по фактурата доказва тезата да е налице нарушение, доколкото по фактурата е платено на ЕООД, което е още един аргумент да се приеме, че количеството описано в самата фактура, е доставено преди проверката, а намиращото се в цистерната, ден по-късно от датата на фактурата гориво, е различно то фактурираното.

Неоснователни са възраженията на защитата за липса на несъответствие между документите за произход на горивото и установеното като вид в процесната цистерна. Дружеството не е санкционирано за несъответствие в горивото, а за липсата на документ по чл.126, ал.1 от ЗАДС, касаещ дължимия акциз. Представените по делото фактура и служебни бонове се установи, че не касаят отнетото гориво, респективно какво е качеството на стоката е без значение при положение, че нейният вид и количество е безспорно установен по делото и липсват доказателства за начисляване и плащане на акциз. Н се твърди от жалбоподателя други документи да доказват обстоятелствата по чл.126, ал.1 от ЗАДС, а се навеждат твърдения за съответствие на горивото с предписаните стандарти, което обаче не е предмет на разглеждане в настоящето производство. АНО не твърди да е санкционирано дружеството във връзка с несъответствие на стоката. Неотносимо е и възражението, че за качеството на горивото следва да следи ДАМТН, доколкото това е вярно, но пак следва да се посочи, че жалбоподателят не е санкциониран за влошено качество на стоката, а за липса на документ по чл.126, ал.1 от ЗАДС, за което компетентни са митническите органи.

Също неотносимо е твърдението на управителя на дружеството, че не можел да закупи гориво от Лукойл без акциз, доколкото произходът на горивото в цистерната не е установен по делото и не с ангажирани доказателства във връзка с него, а представените фактура и два служебни бона не удостоверят откъде е закупено горивото, както и обстоятелствата по чл.126, ал1 от ЗАДС. Доколкото управителят твърди, че може да си позволи, с оглед броя на налични цистерни, да съхранява гориво за своите купувачи няколко дни, следва да се посочи, че дори това да е така, горивото следва да се придружава от документите, посочени в чл.126, ал1 от ЗАДС, доколкото по делото се установи, че такива липсват, а представените, видно от свидетелските показания, не касаят изетите 6000 литра, то дали и какво съхранява жалбоподателят и за кого не е от значение по делото при положение, че в негова цистерна е установено гориво без документите по този текст на закона.

Неотнормими и недоказани останаха твърденията на адв. К. във връзка с това, че собственици на стоката били дружествата, посочени в двата броя служебни бонове и фактура и реално горивото е принадлежало на тях. Доколкото се установи, че представените документи не касаят горивото, което по данни на свидетелските показания е било вече доставено на контрагентите, то установеното гориво в цистерна, собственост на жалбоподателя, намира се на неговия обект – бензиностанция, няма основание да се приеме, че не е негово при положение, че доказателства, кредитирани от съда, в обратния смисъл не са представени. Следва да се има предвид, че съставът на административно нарушение изисква да е налице държане на такъв вид стока, а не санкционираното лице да е неин собственик. Държането се възприема като упражняване на фактическа власт върху вещта, което с оглед констатираните обстоятелства и без други документи за произход, собственост и платен/начислен акциз безспорно е установено като авторство.

При цялостния задълбочен анализ на инкорпорираните по делото гласни и писмени доказателствени средства този съдебен състав намира, че са доказани по несъмнен начин фактът на извършеното деяние, неговите времеви и пространствени параметри, механизъм и авторство.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приобщените на етапа на съдебното следствие писмени доказателства, относими към назначаването, съответно оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган. Неоснователно е възражението на жалбоподателя в обратния смисъл. Съгласно чл.128, ал.2 от ЗАДС актовете за нарушения се съставят от митническите органи, а наказателните постановления се издават от директора на Агенция "Митници" или от упълномощено от него длъжностно лице. Видно от представената длъжностна характеристика, актосъставителят има право да съставя АУАН с оглед заеманата длъжност. НП е издадено от компетентен орган, доколкото заповед от 02.08.2021г. на директора на Агенция "Митници" оправомощава наказващия орган да издава НП, което и законът допуска. В този смисъл възражението в обратния смисъл е неоснователно.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административни органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, а това мотивира извод, че бланкетните оплаквания в жалбата за неспазване на процесните предписания са несъстоятелни. В тази връзка неоснователно е оплакването в жалбата, че не ставало ясно какво означавал терминът „държане“. В АУАН и НП словесно нарушението е описано изключително подробно и ясно, за да разбере жалбоподателят какво нарушение му е вменено в отговорност. Използван е и при това правилно, законовият легален термин „държи“ като една от формите на изпълнителното деяние. Както бе посочено, държането е упражняване на фактическа власт върху вещта, в случая горивото, с възможност нарушителят да се разпорежи с вещта, както намери за добре. Самият термин е достатъчно ясен и не ограничава правото на защита на нарушителя, при положение, че е записано къде, кога, какво е държано. Установено е безспорно, че количеството гориво е намерено в цистерна, собственост на жалбоподателя и на негов обект – бензиностанция. Безспорно е доказано, че именно той е държал горивото, респективно е било в негова фактическа власт.

Словесното описание на нарушението напълно съответства на нарушената разпоредба, а противно на изложеното в жалбата, правната квалификация е точно дадена, изписана е правилно и е напълно ясно за какво нарушение е санкциониран жалбоподателят. Същото се отнася и за използването на глагола „намерили“, като не става ясно защо в жалбата защитата счита, че не е ясен неговия смисъл. Очевидно се касае за описването на действията на контролните органи по установяване на горивото в паркираната цистерна, като глаголът „намерили“ е синоним на „установили“ и е често използван при извършване на процесуални

действия по НПК, намиращ субсидиарно приложение, включително при извършване на способности за доказване като обиск, претърсване и изземване и оглед.

Неправилно адв. К. счита, че НП е административен акт, без дори да посочва какъв вид счита, че е. НП всъщност е правораздавателен акт, който не притежава нито един от признаците на административен акт, от който и да е вид, описани изчерпателно в АПК. НП се подчинява изцяло на предвидените в ЗАНН правила за форма и съдържание, които в случая са спазени. Поради това принципът за съразмерност, който се твърди в жалбата да е нарушен, не е относим към производствата по ЗАНН. Санкция според ЗАНН се налага за всяко административно нарушение в рамките, предвидения в съответната санкционна разпоредба.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 2-годишен срок от извършеното на твърдяното нарушение. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника е ангажирана за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като му наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 7 752 лв. /седем хиляди седемстотин петдесет и два лева /, представляваща двойния размер на дължимия акциз за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС и съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 01.09.2021 г., на бензиностанция, находяща се на адрес: с. Лозен, Столична община, област София- град, ул., ***** ЕООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. София, район М. п.к. ****, ж.к. *****,, ет. ***, представлявано и управлявано от К. държало в автоцистерна с ДК № СА **** НМ, собственост на ***** ЕООД, ЕИК:, акцизни стоки, а именно: 6000 /шест хиляди/ литра нефтопродукт, в което преобладават неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ - „газбол“ с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001 %, с код по КН 27102011, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ /електронен административен документ/, или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, с което закономерно е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 126, ал. 1 ЗАДС.

Съгласно чл. 4, т. 1 във вр. с чл. 2, т. 3 вр. чл.13 ЗАДС "акцизни стоки" по смисъла на този закон са "енергийните продукти и електрическата енергия", като енергийни продукти са и гориво за отопление или за моторно гориво. Съдържанието на цистерната на жалбоподателя в обекта на контрол, е установено посредством лабораторни експертизи. При измерването е установено, че качественият химичен състав на продукта е характерен за нефтени масла с преобладаващо съдържание на неароматните спрямо ароматните съставки. В продукта е установено съдържание на моноалкилни естери на мастни киселини в количество 6.8 об. %. Дестилационните характеристики показват, че изпитана проба отговаря на изискванията за „тежки масла“ - „газбол“, съгласно Допълнителни забележки, т. 2, букви „г“ и „д“ на глава 27 на Комбинираната номенклатура /КН/. Продуктът е с тегловно

съдържание на сяра 6.1 mg/kg (0.00061 тегл.%). Изследваната проба не съдържа маркиращи вещества.

Въз основа на получените резултати, експертната оценка и в съответствие с термините и разпоредбите на глава 27 на КН, изпитаната проба представлява нефтопродукт - нефтено масло, с преобладаващи неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „газвол“, с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0.001%.

Съгласно становище от Дирекция „Митническа дейност и методология“ към ЦМУ, АИС № 32-309877/30.09.2021 г., относно тарифното класиране по МЛЕ №10_02.09.2021/30.09.2021г. е предоставено следното тарифното класиране на стоката по цитираната МЛЕ в Комбинираната номенклатура (КН) на ЕС:

Въз основа на МЛЕ стоката, съответстваща на анализираната проба, е нефтено масло по смисъла на забележка 2 към глава 27 от КН, в което неароматните съставки (парафино - нафthenови въглеводороди), преобладават тегловно спрямо ароматните. Същата представлява „тежко масло“ - „газвол“, по смисъла на допълнителна забележка 2, букви г) и д) към глава 27 на КН. Установено е наличие на биодизел по смисъла на забележка 5 към подпозициите на глава 27 от КН - моноалкилови естери на мастни киселини, над 0.5 % обемни. Тегловното съдържание на сяра непревишава 0.001.

На основание Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележка 5 към подпозициите на глава 27 на КН, допълнителна забележка 2 букви г), д) и ж) към глава 27 на КН и текста на подпозиция 271020 на КН „Нефтени масла или масла от битуминозни минерали (различни от суровите) и неупоменати, нито включени другаде препарати, съдържащи тегловно 70 % или повече нефтени масла или масла от битуминозни минерали, които масла са основен компонент на тези препарати, съдържащи биодизел, различни от отпадъчните масла“, класирането на стоката по МЛЕ, с описаните по-горе характеристики и състав, се извършва в код по 27102011 на КН.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 126 ЗАДС, която предвижда отговорност за държане на акцизни стоки без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

Неоснователни са възраженията за липса на доказаност на субективната страна на нарушението. Нарушителят е юридическо лице, което не може да формулира вина и този елемент от състава на административното нарушение не подлежи на доказване и обсъждане.

По отношение на наложеното административно наказание "имуществена санкция" в размер на 7752 лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да посочи, че санкцията е определена правилно, с оглед изложените вече аргументи за стойността на дължимия акциз и изчисляването на неговия двоен размер. Санкцията е в абсолютен размер и съдът е може да я намали.

Закономерна последица от установеното нарушение е и постановеното съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на нарушението – 6000 литра нефтопродукт.

Не са налице предпоставките за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на чл. 126б, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗАДС, която норма е специална и изключва общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, доколкото стойността на

предмета на нарушението надхвърля законоустановения максимум от 100, 00 лв., изчислен съобразно двойния размер на дължимия акция на стоките.

Съдът констатира, че съгласно чл. 124а. от ЗАДС в случаите по чл. 108, 108а, 109, 114, 114а, 115, 117, 120, 121, 122, чл. 123, ал. 1, 2 и 6, чл. 123а и 126 лицето се лишава и от право да упражнява определена дейност или дейности в обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок от един месец. В случая лишаване от право да се упражнява дейност не е наложено, но съдът не би могъл да влоши положението на жалбоподателя в рамките на настоящето производство.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление е законосъобразно и като такова същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът да се произнесе по извършените от страните разноски. Предвид изхода на делото, отчитайки обстоятелството, че са разпитани множество свидетели и са проведени общо четири заседания по делото, както и осъщественото процесуално представителство на наказващия орган пред СРС, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5

ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 116ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 459/2021 от 11.04.2022 г., издадено от Д.С.Д. - директор на Териториална дирекция /ТД/ Митница София при Агенция „Митници“, в качеството на административнонаказващ орган, съгласно Заповед № ЗАМ-1084/32-246797 от 02.08.2021г. на директора на Агенция „Митници“, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 г. / на „*****“ ЕООД, ЕИК: ***** е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 7 752 лв. /седем хиляди седемстотин петдесет и два лева /, представляваща двойния размер на дължимия акциз за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение – 6000 /шест хиляди/ литра нефтопродукт, в което преобладават неароматни съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ - „газбол“ с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001 %, с код по КН 27102011, като предмет на нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, жалбоподателя „*****“ ЕООД, ЕИК: ***** да заплати на Агенция "Митници" разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София

град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____